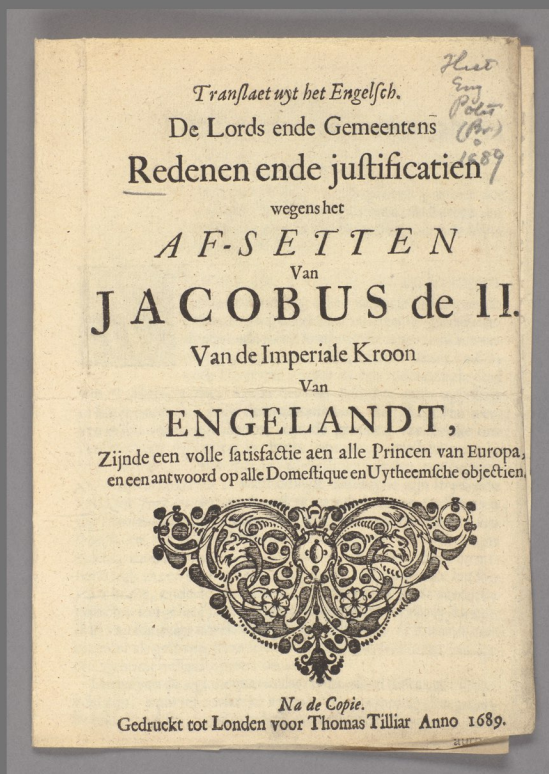

Translaet uyt het Engelsch :

Tryck // / 125 B II c Br. 1689 Redenen

Tillkomstår 1689
Digitaliserad år 2019

National Library
of Sweden

*Hist
Eng
Polit
(Pr)
1689*

Translaet uyt het Engelsch.

De Lords ende Gemeentens

Redenen ende justificatien

wegens het

A F - S E T T E N

Van

J A C O B U S de II.

Van de Imperiale Kroon

Van

ENGELANDT,

Zijnde een volle satisfactie aen alle Princen van Europa,
en een antwoord op alle Domestique en Uythemsche objectien.

Na de Copie.

Gedruckt tot Londen voor Thomas Tilliar Anno 1689.

atun

De Landen der Engelſch

De Lords ende Gemeenten

Redenen ende juſtificatien

wegens

AFFETTEN

Van

JACOBUS de II

Van de Imperiale Kroon

Van

ENGELANDT.

Zijnde een volle ſchikſie van alle ſinnen van Europa
een antwoord op alle Domeſtique en Uytcomſche objectien

Van de Copie.

Gedruckt tot Londen voor Thomas Tillam Anno 1689.

(3)

De Lords en Gemeentens

Redenen ende Justificatien , wegens het af-setten van *Jacobus de Tweede* , van de Imperiale Troon van Engelandt , zynde tot volle satisfactie aen alle Princen van Europa, en een Antwoort op alle Domestijcque ende Uyt-heemsehe Objectien.

Wanneer de grootste veranderingen in Staten, soodanig als de mutatie van Imperiale Princen zijn gemaect ; moeten de grootste redenen ende meest krachtigste argumenten werden gefurneert tot sodanige importante Conseils ende Decreten ; maer als het redenerende deel van 't Menschelijke Geslacht, soo different ende opposant in haere oordeelen ende determinatien is , die ghegeven werden in soo wichtigen saecke, zijn de gronden van sulcke onversoenlijke dissentien in haere opinien , ontsaen eenighlijck van haere verscheydene vast-stellinge van den oorsprongh des Gouvernements ; want dewyle sommighe zijn strydende voor het *Jure divino*, ende andere voor de humane constitutien der Monarchie, leyden haer dese teere en verre speculatiën soo hoogh en tot sulcke differente Sourcen van des Koninghs macht, tot datse ophouden materie van argument , ende termineert sijn in een pure materie van geloof ; ende wanneer het soo verre komt, ende de Menschen , als generalijck in de teederste poincten van geloof, alleenlijck geloven ter oorsaecke sy door de drift van sommighe onrekenbare overwegingen ; sy kunnen niet meerder als geloven, de reden is dan verftomt, en alle het overige is opgenomen alleen op vertrouwen.

Derhalven de argumentatien daer over, als in dit cas, alle sullen ydel zijn, want ter oorsaecke van yders overwinninge het grootste ende sterckste (publijckelijck ende visibel) support , ende

(4)

authoriteyt, daer toe wy onse toevlucht moeten nemen, moet zijn het laetste toevlucht, beyde van Weth en voorgaende Equiteyt. Het gene is gedaen geworden op rype deliberatien, en het consent van geheele Koninghrijcken, hier bevoorens inghelijcken cas, dient hier voor een voorbeelt, wat nu magh werden gedaen.

Tot exempelen van welcke nature.

Heeft alrede seer wel geurgeert het geval van Sigismond de III. Koningh van Sweden, gedeposeert by de Staten van Sweden, in sommighe respecten soo wonderlijk parallel tot de laetste quade administratie in Engelandt.

Maer gelijk voorgaende saken zijn minst satisfactor, of minst confronterende tot obstinate Opposanten, waer die alleen dienen voor eene parthy: Een Paepsche Sigismond, gedeposeert over quade administratie in een Protestants Koninghrijck, magh misschien niet krachtigh genoeg werden geacht te dragen de suffisante justificatie met de Romanisten, ende daerom behoorden de Bladeren te werden omgekeert ende de balance gemaect, by parallellen van haer eygen zyde, sal de prudentste wegh van bestydingh en verseeckerings van Victorie in dese saecke zijn, de Setel van Oorlogh te leggen in des Vyands Landt.

Om daeromme te wederleggen en doen swygen alle de Roomsche pratensien van dégout, ende de murmureringe tegens de injustitie van foodanige deprivatien van exempelen van Paepsche Deposals van quade Protestantsche administreringe, sullen wy beginnen met Henry de Navarre, naderhandt Henrick de IV. van Vranckrijck.

De vermaerde Heylige Ligue ingegaen by den Paus selfs ende so meenige machtige Geallieerden, te samen met al de Roomsche Subjecten van Vranckrijck tegens de ontwyffelbare Erfgenaem van de Kroon van Vranckrijck, ende ter dier tijdt by successie haren gerechtighden Koningh, is soo notoirlijk aen de wereldd bekend, dat alle de tedieuſe particulariteyten van de Historie impertinent souden zijn.

Laet

(5)

Laet het genoegh zijn: Dat dese Prins, die de ontwijffelbare Erfgenaem van de Kroon van Vranckrijk was, actueeljk by alle openbare ende hostile middelen, (en alle sulcke hostiliteyt geavoueert, en beschermt, en sijn ware geboorte-recht ge-excludeert by den Paus selfs) opposeert ende verfoeckt syne accessie tot den Throon, uyt geen andere onqualificatie, als zijnde Hugenoot, dat is, van een geloof, contrarie aen de ge-establisseeerde ende regerende Roomsche Religie in Vranckrijk; zijnde in alle andere respecten erkent voor een seer excellent Prince, in soo verre, dat boven alle andere in effectuele betrachtinge tot recouvreringe van sijn geboorte-recht; hadt hy geen middelen gelaten, sijn exclusie ende verwerpinge van de Throon te niet te doen, maer by sijn abjuratie van de Gereformeerde Religie, ende wederkeering tot den Roomstem Godtsdienst.

Dit geval van Hendrick de IV. in plaets van een parallel tot het onse, en komt niet tot de helft van de justificatie van de teghenwoordighe mesures van Engelandt, dewyle hier was een Souverain Prins, onder de privatie om geen ander default, als puyr de Religie: Want dese Hendrick de IV. zijnde als doen maer in syne intredinge tot het Rijk, (of waerlijk dat) was gevolghlyk noch ten minsten (wat sy doch mochten vresen) onder geen Dilemmas vande minste breuck van compact met sijn Volck, geen verbeurte over quade administratie ofte violatie van de Wetten van het Landt, of Rechten van sijn Subjecten, haere dangiers als dan zijnde alleenlijk apprehensien; of derhalven de meer private opinie van een ghekroont Hooft, different van de gheestablisseeerde Religie van het Landt, is van gewichte ghenoech geweest, (dat selfs alleen) in haer eygen schalen te overweghen het geboorte-recht van Princen, ende maect een Barriere tot het Rijk, ende dat oock soo solemneljk gheconfirmeert ende geratificeert, selfs by de *Apostolique sanction*, de decretalen van Romen selfs: Wat objectien ofte allegatien konnen onse Roomsche Disputanten (t zy Vreemde of Domestijcq) maecten

ken

(6)

ken tegens gelijkke limitatie van Regeringhe, naer soo notoiren en actuele quade administratie in 't jegenwoordige geval van Engelandt, sulcke al te visibele rupturen van de Wetten van het Lant, en in spijt van alle obligatien van engagementen, Verbonden, Woordt, Eer of Eeden selver.

Het naeste Exèmpel dat ick hem sal toevoegen, is dat van den laetsten Portugeeschen Koningh, wieby de Ordonnantie van de Staten van Portugael, geratificeert by het Paepsche consent, was gedetroneert, ende sijn Broeder geïnvesteert met de Souverainiteyt, ende niet alleenigh dat, maer sijn ware Koningin boven dien oock van hem genomen, ghescheyden, ende by een dispensatie getrouwt aen sijn Broeder. De gronden van dit deposeren zijnde alleenlijck dese, dat den Koningh somtijds was sufachtigh, overvallen met frenetique accessen; indien soodanige personele infirmitteyt een suffisante reden was de Kroon te verferren; heeft niet het Volck of Gemeente van Engelandt, in een Conventie vergadert, soo veel recht aen haer syde, tot het deposeren van een Koning, over een veel grooter infirmitteyt (van de twee, een meerder violente uytfinnigheydt) sijn langh beproefde ende ingewortelde incapaciteyt, om ghehouden te werden door de Verbonden ofte Banden van Eer, Wetten ofte Eeden. Hier zijn de oneyndighe onderscheyt tusschen de outrages van d'een ende d'ander, als dat een Prins soo vervoert ofte betovert, resolveert tot de introductie, recht of onrecht van sijn eygen Religie, is te meer dangereus en frenetijcq, dewyle syne supersticieuse frenesie hem mach aenporren tot violentien, de welcke heele Natien schadelijck zijn, waer en teghen de outrages van de ander kan zijn alleenlijck personeel; ende indien men heeft recht gheoordeeldt, dat de handen van desen Lunatique Portugesch en moeste werden gebonden met geen minder Schaeckels, als hem wegh te nemen beyde sijn Koninghrijck ende Koningin, wie sal de wijsheydt van de Engelschen beschuldigen, over haer Koning te depriveren van sijn Koninghrijck, (wataengaet sijn Koningin, laet hem daer

(7)

daer mede wel varen) onder een onceyndige grooter capaciteyt en dangereuser genegentheyt tot quaetdoeninge, ende over sulcken doen; wat autoriteyt sal haer manqueren, wanneer de tegenwoordige ongeforceerde desertie van den Koningh, ende quiteringh van de roem der Regeringe, heeft de macht van decisie in dat poinct gesteldt in haer eygen handen, ende hem doet verliefen alle recht van Appel tegens de Alienatie.

Ick sal wagen hier by te voegen een laeste confideratie, te weten de Bul van Paus Pius Quintus tegens Koningin Elifabeth, by welke de Paus haer depriveert van allen Titul tot de Imperiale Kroon, en alle Dominien, Digniteyt en Privilegien, hoedanigh die mochten wesen, verklarende dat alle de Noblesse, Subjecten, en 't Volck van Engeland, ende alle andere welke in eenigen soorte aen haer hadden gesworen, voor altijd te zijn geabfolveert van eenige sulcke Eeden, ende alle maniere van plicht van Dominien, Allegiance en obediencie, &c. en alle verboden haer te obedieren, of hare vermaningen, Mandaten of Wetten, op poene van anathema. Vide Bisschop van Lincoln's Brutum fulmen p. 6.

Ick recitere dese injuste depositie van een wettige Koningin, by de geprætendeerde autoriteyt van den Paus, niet anders als om de Wereld te laten weten, dat de Roomsche party niet heeft de minste reden in de natuyr, te klagen van de deprivatie van Princen, die, wiens infallible Leytslyuden soo insolentelyck en arbitrairlyck gekroonde Hoofden kan plaetsen of verplaetsen (niet om te mentioneren de illegaliteyt van des Paus interpositie in de affaires in eenige soort) om datse alleenlyck volgens de Wet ageren in saecken van Religions Vergaderingen, want soodanige waren alle Ecclesiastique alteratien van die Koningin, by de ontwijfelbare autoriteyt van de Actens van 't Parlement, konnen maer qualijck gesurneert zijn met argumenten tegens de presente deprivatie, gedaen by de geheele Gemeente van Engeland, voor soodanige violente mesures en fondatien alrede geformeert en egonnen, tot de subversien van Kerck en Staet, tegens alle Wetten,

